

לביהמ"ד ח"ש הנה נא זקנתי ואפי"ה לא ידעתי יום מותי שלא הולכתי להזכיר יום המיתה וח"כ המדרש מי גבר יחיה זה ילחק שפסע לוארו על המזבח ולא יראה מות פ"י שלא היה לריך לו להזכיר יום המיתה כנגד היל"ה"ר כי היה לו יראה הרוממות, ואף גם על זאת לריכים אנו להוריד דמעות כנחל כי אהנו מחסללים בריה באין מלין יושר מול מגיד פשע, מי לנו מלין יושר גדול מן השופר שהוא מעלה זכרונותיו לפני המלך הגדול והנורא להפוך מדה"ד למדה"ר והאיש הזה אשר חקע לנו זה יותר מארכעים שנה ביראה ובמורא כי אימת מות נפלה עליו בשעה שטומד לתקוע הביטו וראו אם יש לנו עתה איש שלם כמוהו אשר ילך לפנינו ביום הדין, ועוד מעלה יתירה ראיתי בו כי היו ידיו רב לו הן במקרא הן במשנה הן בתלמוד ואעפ"כ לא ראה להנות מן התורה ולא עשאה עטרה להחגל בה, ואכל מיגיע כפו וכו מקויים מקרא שכי יגיע כפיך כי תאכל אשריך צעוה"ז וטוב לך לעוה"ב אמן כ"ר.

פרשת ויצא.

ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה, וז"ל דבר"ת בפסוק זה מרומז מה שפירש רש"י ז"ל דלכך לא הביא יעקב עמו כסף וזהב דאליפו הרשע נטל הכל ממנו ועני חשוב כמת, ומרומז בר"ת מאמר חז"ל כשיאל יעקב מיד ב"א א"ל"סו רשע שיהוא ב"ן ע"שו וייתן יעקב ל"ו כ"ל חילו ר"ק כ"שאר הימקל ודו"ק.

ויצא יעקב וכו' וקשה שידוע שילחק שלא את יעקב בנו ללבן לקחת משם אשה ואיך עבר על ליוו אביו ולא הלך מיד לשם רק נטמן במדרשו של שם ועבר י"ד שנה ונראה דאיתא בגמרא דקדושין ספ"ק פלוגתא חד אמר ילמוד תורה ואח"כ ישא אשה וחד אמר ישא אשה ואח"כ ילמוד תורה ומסיק דלא פליגי הא לן והא להו ותי' חוס' בני ארץ ישראל עשירים היו ופרנסתם מלויה ישא אשה ואח"כ ילמוד תורה אבל בני בבל עניים היו ילמוד תחלה ואח"כ ישא דרשי"ס על לוארו ואיך יעסוק בתורה, ואתי שפיר דבתחילה היה דעתו של יעקב ללכת מיד לחרן לישא אשה כי היה לו ממון אבל אח"כ שבא אליפו ולקח לו הכל ונעשה עני מוכרח היה לילך תחלה בבית המדרש של שם ללמוד תורה מקודם ואח"כ לישא אשה.

ויצא יעקב וכו' איתא במדרש רבה ר' פנחס פתח אז חלך לבטח זה יעקב דכתיב ויאל יעקב אם תשכב לא תפחד מעשו ומלבן ושכבת וערבת שנתך שנאמר וישכב במקום ההוא, אפשר לומר בכוונת המדרש מה לורך להזכיר יציאתו והובא ברש"י למה הזכיר יציאתו אלא מגיד שזיאת הנדיק עושה רושם וכו' וכאן מגיד לנו המדרש שבמה שמוזכר הכתוב יציאתו השמיענו כמה גדלה מדרגתו של יעקב אע"ה יותר ממדרגת אבותינו הקדושים אברהם ויזחק כמה מהבטיחו הקב"ה במראה הסולם והנה אנכי עמך ושמרתך בכל אשר תלך שהוא במעלה יתירה מאבותיו שהם היו לריכים לזכות ארץ הקדושה לכך אמר לאברהם לך לך מארי וכו' וליזחק גור בארץ הזאת לא כן מדתו של יעקב שהוא מכבד את מקומו וכל מקום שהוא גולה שכינה עמו והוא סימן לו שממנו ומזרעו אחריו יתפשט הקדושה בכל הארצות וימלא כל הארץ כבודו ב"ה חזו שהשמיענו הכתוב ויאל יעקב מבאר שבע שהוא מקום קדוש ומכית אבותיו הקדושים וילך חרנה לארץ עמאה